

Множественно число.

и за тритѣ рода.

И. тѣзи

Р. на (отъ) тѣзи

Д. на тѣзи

В. тѣзи.

Тѣзъ са скланя и оизи, онези, онуї.

Главна Бѣлѣжка. — Старобългарското мѣстоименіе *той*, *тая*, *тое*, иша и усѣчено окончаніе — *тѣ*, *та*, *то*. Туй мѣстоименіе въ ново-българската езикъ съставя особна частъ на рѣчта, названа *членъ*. (Виж. за членъ Грам. гл. I. 41, 42, 43; еще 51 — 55, и пакъ: гл. II. 68, 72, 73.)

в) *Такѣзи, онакѣзи, толѣзи*, скланятъ са като въпросителното мѣстоименіе *каквѣзъ*.

85. — Относителнитѣ: а) *които* за лица и нѣща, скланя са:

Единствено число.

— тои и она	Р. М.	Р. Ж.	Р. Ср.
и	които	която	което
които	когото	на която	на което
които	които	които	които
които	които	които	които
които	които	които	които

Множествено число.

и за тритѣ рода.

И. В. които

Р. на (отъ) които

Д. на които

в) *Каквѣто* за лица и нѣща, скланя са като въпросителното *каквѣзъ* съ прилаганіе на частицата *то* и въ тритѣ рода един. и множ. число: *каквѣто*, *каквѣто*, *каквѣто*, *каквѣто*.